

[Lone Dybdal] ]

os er løsningen af samordningsfradragsproblemet et overenskomstanliggende, og vi vil meget kraftigt advare imod, at Folketinget griber ind, hver gang der er nogle på nogle felter utilstrækkelige overenskomster. Det vil meget nemt føre til, at også overenskomstparterne blot sender regningen videre til staten, og det synes vi ikke er acceptabelt.

Glønborg (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil gerne støtte, at vi her i Folketinget gør det stykke arbejde færdigt, som er påbegyndt ved de forhandlinger, som har ført til en lykkelig afslutning pr. 1. april. Der er visse lovforslag, som man går minutiøst igennem for at finde ud af, om dog ikke der var noget, der var glemt, eller noget, der var forkert, eller noget, som man har lyst til at protestere imod. Vi føler os ganske overbevist om, at dette er gået minutiøst igennem af alle interesserede parter, og derfor må jeg erkende, at jeg er gået over disse fire lovforslag med let sind. Jeg har ikke følt, at vi fundet principper heri, som støder os, så derfor: fuld tilslutning fra Kristeligt Folkepartis side.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Jeg tror roligt, jeg kan bekræfte hr. Glønborgs formodning om, at der er nogle uden for denne sal, der læser disse lovforslag med meget stor interesse og omhu; sådan skal det jo også være.

I øvrigt vil jeg gerne takke samtlige ordførere for, at man har erklæret sig positive over for lovforslagene. Jeg har selvfølgelig især noteret mig, at der er et stort flertal for en uændret gennemførelse, og det er nok også det mest praktiske, for det meste af det er aftalestof, og det er ikke så rart herinde at skulle til at ændre på indgåede aftaler. Vi må respektere de aftaler, vi har indgået, så jeg er glad for opbakningen, jeg er glad for støtten.

Det er klart, at vi vil se på Fremskridtspartiets ændringsforslag. Vi vil overveje fru Jette Pors' spørgsmål, men vil holde os til de aftaletekster, der er indgået, og kun såfremt der måtte være mulighed for ændringer, som kan laves i bred enighed og uden at røre ved det, der er aftalt med overenskomstparterne, kan vi overveje ændringer. Ellers vil vi anbefale, at man vedtager dette uændret.

Jeg skal sige til fru Jette Pors, at der ikke i lovforslaget er noget, der hindrer en fleksibel afgangsalder, altså der ændres ikke på den kendsgerning, at man kan fortsætte med sit arbejde også efter det 67. år. Det kan man stadig væk, men det, man så i givet fald gør, er at gå fra arbejde til pension i stedet for fra arbejde til rådighedsløn, så altså den fleksible aftrædelsesalder bliver på ingen måde berørt. Det gør den bl.a. ikke, fordi vi er enige i det synspunkt, fru Jette Pors gav udtryk for, at der vil blive meget større behov for fleksible aftrædelsesordninger i de kommende år. Forhåbentlig kommer vi dertil en dag, at vi har fuld beskæftigelse, at den ældre arbejdskraft bliver eftertragtet, og at det at lave fleksible aftrædelsesordninger faktisk bliver noget af det, der kan tiltrække den del af arbejdskraften til både den offentlige sektor og private virksomheder, således at vi får den meget større fleksibilitet. Så det er et fælles ønske hos CD og regeringen.

Jeg skal som sagt takke for den positive støtte. Jeg skal takke for den erklærede vilje til at gennemføre en meget hurtig udvalgsbehandling, så vi kan færdiggøre lovforslagene, inden Folketinget tager på sommerferie. Jeg skal derfor undlade polemik, men dog komme med et enkelt hjertesuk vedrørende spørgsmålet om samordningsfradraget, og det er, fordi hr. Hans Jørgen Jensen kom ind på lovforslag nr. L 123.

Se, det lovforslag, der ligger her, er et lovforslag, hvor vi løser nogle samordningsfradragsproblemer, som vi alle erkender eksisterer. Det er også udtryk for en vilje fra regeringens side til at erkende, at der er flere problemer på det område, der skal løses; men det er problemer, der er skabt ved overenskomstforhandlinger, og problemerne bør derfor løses ved overenskomstforhandlingerne, og midlerne til forslagene bør skaffes ved overenskomstforhandlingerne. Den kvalifikation har regeringens forslag, og derfor bør det forslag gennemføres.

Der er et handicap ved lovforslag nr. L 123 – selv om det har al min sympati – nemlig at der er tale om en situation, hvor de offentlige udgifter stiger i forhold til finanslovforudsætningerne, hvor underskuddet på statsbudgettet stiger i forhold til finanslovforudsætningen, for hvis man gennemfører nr. L 123, så gennemfører flertallet et forslag, som er ufinansieret, i en situation hvor man samtidig taler om problemet med underskuddet på statsbudgettet.